

Kiss Jenő

Lőrincze-díj 2013

Bősze Péter nyelvészkitüntetése

Bősze Péter, a Magyar Orvosi Nyelv alapító főszerkesztője magas elismerésben részesült. 2013. november 13-án, a magyar nyelv napjának országos megnyitóján, a fővárosi Petőfi Múzeumban az Anyanyelvpolók Szövetségétől neki odaítélt Lőrincze-díjat Grétsy László, a szövetség tiszteletbeli elnöke és Balázs Géza egyetemi tanár, a szövetség ügyvezető elnöke nyújtotta át ünnepélyes keretek között. Laudációt Grétsy László mondott. A méltató beszéd az Édes Anyanyelvünk 2013. évi 5. (decemberi) számában olvasható.

Bősze Péter az első orvos, aki elnyerte a Lőrincze-díjat. Ez a díj azoknak ítéhető oda, akik az anyanyelvi kultúra ügyét hosszú időn át szolgálták kutatási, ismeretterjesztő, illetőleg mozgósító erejű, szervező tevékenységükkel – ahogy tette és teszi ezt Bősze Péter a maga területén. Ennek elismeréseként adományozott korábban, a 2011. évi közgyűlésének határozata értelmében a Magyar Nyelvtudományi Társaság díszoklevelet neki (Magyar Orvosi Nyelv 2012/1: 12; Magyar Nyelv 2013: 120) a magyar orvosi nyelv művelése és egyetemi oktatása ügyében végzett példamutató tevékenysége elismeréséül.

A megérdemelt, bőségesen megszolgált kitüntetéshez gratulálok, és a kitüntetettnek – sokunknak nevében – további eredményes munkálkodást kívánok.

A Lőrincze-díj plakettje

Bősze Péter

Jóllehet kezdetben ódzkodtam, örömmel teszek eleget Kiss Jenő akadémikus úr határozott kérésének, a fenti kedves sorok közreadásának. Ennek két oka is van:

Az egyik az, hogy a díjat a magyar orvosi nyelv ápolásáért adták, így az elismerés mindazoknak szól, akik fáradhatatlanul dolgoztak a Magyar Orvosi Nyelv című folyóiratért (közöltek, szerkesztettek, leveleztek, bíráltak, tördeltek, nyomtattak, terjesztettek és támogatták), akik a magyar orvosi nyelv – idestova 15. éve oktatott – egyetemi tantárgynak részesei, és azoknak is, akik orvosi nyelvünkkel foglalkozó tudományos rendezvényeinkben közreműködtek. Nélkülük semmi nem valósulhatott volna meg. Tehát sok-sok ember kapta a kitüntetést, amely talán a legrangosabb nyelvészeti elismerés. Együtt sikerült kivívunk a nyelvészet tudományának méltatást, és boldogan mondok köszönetet, fejezem ki elismerésemet mindenkinek. Biztatást és lendületet is ad a Lőrincze-díj: a teendő még tengernyi.

Megható élmény volt számomra, hogy olyan embertől vehettem át a díjat, aki méltó utóda Lőrincze Lajosnak, az elmúlt évtizedek fáradhatatlan nyelvapolója. Grétsy László tanár úr munkássága magyar örökség, nevét az Aranykönyv őrzi. Méltatását hallgatva könnyeimmel küzdöttem; de jó lett volna, ha mindenki velem van, akit a díj illet. Tetézte örömet, hogy a másik átadó Balázs Géza egyetemi tanár volt; a Lőrincze-szellem korunk zászlóvivője.

A másik ok, a Lőrincze-díj másik kitüntetettje, Kiss Jenő akadémikus – a díjat ugyanis minden évben két ember kapja meg. Kiss Jenő – a magyar nyelvészet kiválósága – százszorosan is megérdemli az elismerést. Kapcsolatunk, barátságunk sok évre nyúlik vissza; büszke voltam, hogy mellette állhattam. Ő egyébként a magyar orvosi nyelv ápolásában is odaadóan dolgozik; így kétszeresen is kitüntetett.